

XYZ FOTOGRAFIE vzw

BRABANTDAM 110, 9000 GENT
091-240776

NEWSLETTER

OPEN: WOENSDAG TOT EN MET ZATERDAG VAN 13
TOT 18 UUR, ZONDAG VAN 11 TOT 13 UUR.

UITNODIGING

Op vrijdag 9 september om 20 uur opent de tentoonstelling "A private collection : work in progress". U wordt vriendelijk uitgenodigd op de vernissage. De tentoonstelling loopt tot en met zondag 16 oktober 1988.

LIDMAATSCHAP

Lid worden van XYZ vzw kan je door simpelweg 350 Bfr. of 1000 Bfr. (erelid) te storten op rekening nr. 446-0033771-58 met vermelding lidgeld 88-89. U ontvangt dan geregeld de newsletter en berichten over andere XYZ activiteiten.

DRIJKWERK

3de jaargang nummer 1, verschijnt zeswekelijks.
v.u. Carl De Keyzer, Brabantdam 110, 9000 Gent.

A PRIVATE COLLECTION : WORK IN PROGRESS.

Collectionitis : een ongeneeslijke ziekte ...

Zelfs indien het verzamelen van foto's, schilderijen of primitieve kunstobjecten niet uit hetzelfde geestelijk proces voortspruit waardoor anderen camembertdoosjes, luciferdoosjes of staaltjes zand verzamelen, de symbolen zijn veelal gelijkaardig bij verzamelaars van verschillende type. Reeds als kind verzamelde ik postzegels, sleutelhangers. Later: reclameobjecten ter glorie van Coca Cola. Ongetwijfeld is die drang om de dingen op te hopen er altijd geweest. Leven in een zekerheid uitstralende omgeving. Een omgeving die meer naar Hollandse interieurs dan naar de loft "ligne-clair" neigt. Voor een meer dieperliggende verklaring raadplege men de geschriften van Sigmund F.

De omwenteling begon in april 1981. Net tot hoofdredakteur van een fototijdschrift benoemd, ging ik het werk van Charles van Hoorick publiceren van wie ik ook een foto kocht. Hoe kon ik weten dat het de eerste uit een lange reeks werd. De worm zat in de appel en het net aangekochte bariumoxyde zou op een onherstelbare manier mijn leven veranderen. Kleine hint voor de historici die zich later over mijn collectie buigen om er het wezen, het corpus uit te halen ; deze eerste afbeelding toont een mooi jong meisje "lelijk gemaakt" door twee blauwe ogen. Hier al de fascinatie van de held (ikzelf) voor het ambigue, de dualiteit m oi/liefde...

Met CLICHES raakte het proces in een stroomversnelling. Opeens had ik toegang tot de markt van de internationale galerijen, en dus: "De Grote Meesters". Fotografen die ik al jaren bewonderde werden vrienden. Nooit vergeet ik de emoties toen JeanLoup Sieff me een afdruk schonk van "Jeune fille torse nu". Een beeld dat me al jaren fascineerde (en nog steeds mijn ogen in haar greep houdt). Ik wilde zowat elke foto waar ik van hield bezitten (!). Ik veroorloofde me krankzinnige financiële plafonds ; meestal niet wetende hoe ik een netwerkregen afdruk zou betalen. De ziekte won terrein. Gaandeweg begon deze collectie een identiteit te krijgen. Ik was natuurlijk aangetrokken door naakten of vrouwenportretten, bloemen en "scenes nocturnes". (Wanneer ik vandaag de foto's bekijk die er deel van uitmaken moet ik constateren dat ik ontroouwen ben aan deze wat beperkte thema's). Ik geloof dat er evenveel manieren en redenen zijn om iets te verzamelen (foto's of wat dan ook) als er verzamelaars zijn. De beelden waarvoor ik koos en die me omringen, lijken op me, herinneren me aan bijzondere momenten. Laten me dromen, reageren, nadenken.

Men kan zich afvragen wat Witkin, Faucon en Catany gemeen hebben. Het antwoord is eenvoudig : mezelf. Hun wereld toont gelijkenissen met facetten van de mijne. Hun zichtbaar antagonisme is samengesteld uit een evenwicht die aan het leven toebehoort.

Zoals iedereen heb ik een kamer vol liefde nodig. Een minuut later echter, een van leed huilend wezen. De nood in een landschap van het westen van Amerika te duiken of de overvloedige dwarreling van chrysanthen. Eerst probeerde ik een selectie van één of twee foto's uit het werk van verschillende fotografen te bezitten. Thans, zonder duidelijke reden, concentreer ik mijn passie op enkele artiesten die mijn voorkeur wegdragen, en van wie ik een coherent en kenmerkend geheel opbouw.

Paradoxaal genoeg heb ik zin om te zeggen dat ik van langs om meer van minder verschillende fotografen begin te houden, ook al groeit de "familie" met de tijd.

Ondanks enkele uitzonderingen die me dierbaar zijn (Arbus, Drtikol, Weston, Stieglitz ...), bouw ik mijn collectie op met auteurs die ik ken en waarvan enkelen enkelen van hen vrienden zijn. Door hun beelden zijn ze zowat elke dag bij me. Hun leven verstrengeld zich een beetje met het mijne. Op ongeveer zeven jaar zoveel beelden verenigen brengt ongetwijfeld enkele vragen mee : heb ik een hold-up gepleegd? Een erfenis?

Het spreekt vanzelf dat mijn beroep met ettelijke faciliteiten biedt : fotografen zijn niet allemaal ondankbaar (?) na een publicatie of een tentoonstelling. Daarenboven zelf foto's verkopend, verkrijg ik er sommige aan een mooie prijs. Aan de andere kant (moreel gezien?) herinvesteer ik de winst van een verkoop van afdrukken in andere afdrukken, die ik bewaar. "Mijn foto's hebben me al meer geluk bezorgd dan ze me ooit kunnen kosten. Van geen enkele heb ik spijt of kan ik me scheiden en ik hoop dat ze nog veel zusjes krijgen, even genereus met genoegens.

Uitliem alibi, zonodig, voor een gekke ziekte ; Marsha Burns vertelde me ooit dat elke keer ze iemand een afdruk verkocht het dat specifieke exemplaar niet was dat ze betaalden, daar het al bestond, maar dat het haar toeliet het volgende te maken.

Onweerlegbaar argument voor iemand die de fotografie beschouwt als alcohol, drug, dans...

Alain D'Hooghe 23/08/1988

Selectie uit de private collectie van Alain
D'Hooghe, hoofdredakteur van het
fototijdschrift Clichés.

La collectionniste aigue : une incurable maladie.... Même si collectionner des photographies, des peintures ou des objets d'art primitif ne provient pas du même processus mental qui pousse certains à rassembler des couvercles de boîtes de camembert, des pochettes d'allumettes ou des échantillons de sable, les symptômes sont parfois identiques entre collectionneurs de différentes types. Enfant, je collectionnais des timbres, des porte-clefs; puis sont venus les objets publicitaires à la gloire de Coca-cola. Sans doute ai-je toujours éprouvé le besoin d'amasser, de vivre dans un environnement rassurant, qui tient plus de l'intérieur hollandais que du loft ligne claire. Pour la signification profonde, veuillez vous référer à l'oeuvre de Saint Sigmund.

Tout a basculé en avril 1981. Fraîchement promu rédacteur en chef d'un magazine photo, j'allais publier le travail de Charles Van Hoorick et je lui ai acheté une photographie, sans me douter bien sur qu'elle serait la première d'une longue série, que je laissais le ver entrer dans le fruit en que ce petit morceau de papier baryté allait modifier mon existence de manière irrémédiable. Petite clef pour les historiens qui se pencheront un jour sur ma collection, tentant d'en extraire l'essence, le corpus : cette première image montre une jolie jeune fille "enlaidie" par deux yeux au beurre noir. On y perçoit donc déjà la fascination du héros (moi) pour l'ambigu, la dualité beauté/laidieur...

Avec CLICHES, le processus s'est accéléré. J'avais soudain accès aux "grands maîtres", au marché des galeries internationales.

Certains photographes admirés depuis longtemps devenaient des amis. Je me souviendrai toujours de mon émotion quand Jeanloup Sieff m'offrit un tirage de Jeune fille torse nu, une image qui me fascinait depuis des années (et qui n'a depuis rien perdu de son pouvoir à mes yeux). Je voulais posséder (!) à peu près chaque photographie qui me plaisait. Je me fixais des plafonds financiers de moins en moins raisonnables, ne sachant le plus souvent pas où je trouverais l'argent pour payer le tirage que je venais d'acquérir. La maladie gagnait du terrain. Petit à petit, cette collection s'est trouvée une identité : j'étais naturellement attiré par les nus ou les portraits de femmes, les fleurs et les scènes nocturnes (aujourd'hui, quand je regarde les photographies qui la composent, je ne peux que constater que je suis infidèle à ces thèmes un peu réducteurs).

Il y a, je crois, autant de manières et de raisons de collectionner (des photographies ou autre chose) qu'il y a de collectionneurs. Les images dont je choisis de m'entourer me ressemblent, me rappellent des moments privilégiés, me font rêver, réagir et réfléchir. On peut se demander ce qu'ont en commun Witkin, Faucon et Catany. La réponse est simple : moi. Leur univers correspond à des facettes du mien. Leur antagonisme apparent constitue un équilibre qui est celui de la vie. Comme chacun, j'ai besoin de la douceur d'une chambre d'amour et, la minute suivante, de la confrontation avec un être hurlant de douleur. Besoin de plonger dans un paysage de l'ouest américain autant que dans le tourbillon de chrysanthèmes blancs.

Au début, j'essayais d'avoir une ou deux images choisies dans l'oeuvre de nombreux photographes. A présent, et sans l'avoir décidé, je préfère concentrer ma passion sur quelques artistes qui me sont particulièrement proches et réunir de quoi constituer un ensemble cohérent et significatif. Paradoxalement, j'ai envie de dire que j'aime de plus en plus de moins en moins de photographes, mêmes si la "famille" s'agrandit avec le temps.

Malgré quelques exceptions qui me sont chères (Arbus, Drtikol, Weston, Stieglitz, ...), je construis ma collection avec des auteurs que je connais, dont certains sont des amis. Par leurs images, ils sont un peu avec moi tous les jours, leur vie se mêle un peu plus à la mienne. Avoir réuni des images en quelque sept ans amènera sans doute quelques questions : ai-je fait un hold-up, un héritage? Il va de soi que mon métier me donne des facilités nombreuses : les photographes ne sont pas tous ingrats (!) après une publication ou une exposition et, vendant moi-même des photographies, je peux parfois les acquérir à bon prix. D'autre part, par morale (?), je "réinvestis" le bénéfice d'une vente de tirages dans d'autres tirages que je garde.

"Mes" photographies m'ont toutes rapportés plus de bonheur que ce qu'elles ont pu me coûter d'argent, je n'en regrette ni ne pourrais me séparer d'aucune, et j'espère qu'elles auront beaucoup de petites soeurs, aussi généreuses de plaisirs. Ultime alibi, s'il en faut un, à ma folle maladie : Marsha Burns m'a dit un jour que chaque fois que quelqu'un lui achetait un tirage, ce n'était pas celui-là qu'il payait - puisqu'il existait déjà -, mais qu'il lui permettait de faire l'image suivante. Argument irréfutable pour quelqu'un qui considère la photographie comme son alcool, sa drogue et sa danseuse...

Alain D'Hooghe 23/08/1988

Alain D'Hooghe met eerste foto uit collectie (portretfoto : Dirk Braeckman)

TENTOONGESTELDE FOTOGRAFEN

Paola Ahn - Diane Arbus - E.J. Bellocq - Dirk Braeckman - Edward Boubat - Marilyn Bridges - Daniel Brunemer - Marsha Burns - Toni Catany - Marina Cox - Stefan De Jaeger - Diana Blok, Marlo Broekmans - Robert Doisneau - Frantisek Drtikol - Manel Esclusa - Carles Fargas - Bernard Faucon - Larry Fink - Joan Fontcuberta - André Gelpke - Ralph Gibson - Ricardo Gomez Perez - Jean Janssis - Xavier Lambours - Marc Le Mené - Erica Lennard - O. Winston Link - Duane Michals - Paulo Nozolino - Max Pam - Mary Ann Parkinson - Bernard Plossu - Pierre Radisic - Lucia Radochonska - Ernestine Ruben - Jan Saudek - Ferdinando Scianna - Jeanloup Sieff - Alfred Stieglitz - Clarence White - Joyce Tenneson - Charles Van Hoorick - Michel Van Den Eeckhoudt - Edward Weston - Joel Peter Witkin.

LEUVEN 88

Ter gelegenheid van Foto Leuven 88 toont XYZ Fotografie het werk van enkele hedendaagse Belgische fotografen. Deze tentoonstelling gaat door in het Provinciehuis P. Van Humbeek-M.Piron, Mechelse Vest 108 te Leuven, en loopt van 9 tot 25 september (elke dag van 10 tot 18 uur, dinsdag gesloten). De opening is op donderdag 8 september om 20 uur. Deelnemende fotografen XYZ tentoonstelling : Ditmar Bollaert, Mark Hoflack, Daniel Libens, Lieven Neirinck, Martien Van Beeck, John Vink.

MOIS DE LA PHOTO 1988

XYZ organiseert opnieuw een weekend "mois de la photo" in de loop van november 1988. Meer informatie krijgt U in de volgende newsletter. Wie er zeker bij wil zijn kan tegen eind september reeds in de galerie terecht.

WORKSHOPS

Zoals ieder jaar biedt XYZ U een ruim pakket workshops-lezingen aan. De definitieve programmatie is klaar begin oktober en zal U in de vorm van de gebruikelijke brochure worden opgestuurd.

VOLGENDE TENTOONSTELLING

De volgende tentoonstelling bij XYZ heeft een thema! Vier fotografen - Gilbert Fastenaekens - Daniel Libens - Eric Van Straaten - Jean Louis Van Esch - geven elk een persoonlijke visie op LANDSCHAP EN ARCHITECTUUR. Deze tentoonstelling loopt parallel en in samenwerking met de Gentse manifestatie "Architectuur als buur". De tentoonstelling opent op 21 oktober en sluit op 20 november.

SUBSIDIE

Citaat ; "De commissie heeft zich lovend uitgelaten over de werking van de vereniging maar kon geen tussenkomst voorstellen omdat het toelagekrediet is opgebruikt." (Vlaamse commissie voor de beeldende kunst). De 75.000 Bfr die XYZ vorig jaar voor de eerste keer werd toegewezen (veel voor ons, weinig in vergelijking met ?) en die we heel goed konden gebruiken krijgen we dit jaar dus niet. Het wordt dus weer een jaartje knokken, voorstellen zijn van harte welkom.

A Private Collection : Work In Progress

9 september tot 16 oktober

XYZ
FOTOGRAFIE^{vzw}

BRABANTDAM 110 9000 GENT 091/240776

HOORDSTARFONDS V.Z.W.